

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2018

8. volební období

206/

**Pozměňovací návrh poslance Jana Volného k vládnímu návrhu zákona,
kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony**

(sněmovní tisk 206)

1. V části první čl. I se za dosavadní bod 8 vkládá nový bod X, který včetně poznámky pod čarou č. X zní:

„X. V § 23 se doplňuje odstavec 20, který zní:

„(20) V případech, kdy poplatník na základě právních předpisů upravujících účetnictví postupuje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího účetní výkaznictví leasingů^{x)}, se pro zjištění základu daně vychází z výsledku hospodaření, který by byl zjištěn, kdyby poplatník v těchto případech postupoval podle právních předpisů upravujících účetnictví účinných před 1. lednem 2018.“.

^{x)} Nařízení komise 2017/1986 ze dne 31. října 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 16“.

Následující body se přečíslovají.

2. V části první se na konci čl. II doplňuje nový bod, který zní:

„X. Ustanovení § 23 odst. 20 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2019 přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

Odůvodnění:

K bodu 1:

Pro zjištění základu daně z příjmů se podle stávajícího ustanovení § 23 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), vychází z výsledku hospodaření sestaveného podle českých právních předpisů upravujících účetnictví bez vlivu Mezinárodních účetních standardů.

Navrhovaná úprava reaguje na nový standard IFRS 16 – Leasingy (IFRS 16), podle kterého jsou s účinností od 1. ledna 2019 banky a jiné finanční instituce povinny postupovat v souladu s českými právními předpisy upravujícími účetnictví. Na základě novely účetní vyhlášky č. 501/2002 Sb. (viz § 4a) účinné od 1. ledna 2018 je tento standard součástí českých právních předpisů upravujících účetnictví, a proto nelze vyloučit vliv IFRS 16 na výsledek hospodaření nelze vyloučit bez dalšího (resp. bez úpravy zákona o daních příjmů) bank a jiných finančních institucí.

Standard IFRS 16 se vztahuje na vymezené formy nájmu (včetně finančního leasingu) a zcela zásadně mění účetní zachycení těchto transakcí. Zjednodušeně řečeno, místo zaúčtování běžných splátek či nájemného nájemce musí vykazovat jednak závazek ve výši diskontovaných peněžních toků a zároveň vykazuje aktivum (majetek) vyjadřující právo užívat daný majetek, které se postupně rozpouští formou odpisů. Tento způsob účtování je zcela neslučitelný s dosavadním postupem, jež obsahuje zákon o daních z příjmů, který definuje některá specifická pravidla pro uplatňování výdajů spojených s leasingovými operacemi v základu daně z příjmů. Odlišný přístup k vykazování obsahuje standard IFRS 16 i pro pronajímatele, za splnění určitých kritérií.

Na základě výše uvedeného se navrhuje pro stanovení základu daně z příjmů vyloučit vliv účetních operací souvisejících s aplikací IFRS 16 z výsledku hospodaření poplatníků daně z příjmů. Poplatníci (banky a jiné finanční instituce) tak budou při stanovení základu daně

vycházet z výsledku hospodaření sestaveného stejným způsobem jako před 1. lednem 2018, kdy se v těchto případech postupovalo podle § 23 odst. 2 zákona o daních z příjmů a k účetním postupům dle IFRS, se při stanovení základu daně nepřihlíželo. Poplatník tedy bude v případě zjištění výsledku hospodaření pro účely stanovení základu daně postupovat v případě transakcí upravených standardem IFRS 16 podle českých právních předpisů upravujících účetnictví platných před 1. lednem 2018. Datum 1. ledna 2018 je zvoleno z důvodu, že od tohoto data je účinná novela vyhlášky č. 501/2002 Sb., která zavedla IFRS 16 do českých právních předpisů upravujících účetnictví.

Pokud by navrhovaná právní úprava nebyla provedena, došlo by k výraznému snížení právní jistoty, neboť by některá ustanovení zákona o daních z příjmu byla v rozporu s postupy požadovanými standardem IFRS 16 a poplatníci by v těchto případech jen velmi obtížně stanovovali základ daně v souladu se zákonem o dani z příjmů. Změna v daňovém režimu by dále vedla k rozdílnému daňovému výsledku u poplatníků účtujících podle účetní vyhlášky č. 501/2002 Sb. (zejména banky) a ostatních poplatníků, což by vedlo k porušení principu daňové neutrality.

K bodu 2:

Jedná se o přechodné ustanovení, které řeší použitelnost navrhované právní úpravy v návaznosti na skutečnost, že účinnost předkládaného zákona (ST 206) nebude k začátku kalendářního roku, ale v jeho průběhu, pravděpodobně 1. dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů. Na základě tzv. obecného přechodného ustanovení v čl. II bodu 1 navrhovaného zákona se bude podle nové úpravy postupovat až od začátku nového zdaňovacího období započatého ode dne nabytí účinnosti zákona. Navrhované přechodné ustanovení zajišťuje, aby bylo možné podle nové právní úpravy postupovat již za zdaňovací období, které započalo v roce 2019 před dnem nabytí účinnosti zákona.